कृतमालायांनद्याम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ यत्राहंसुखंनिवसामितदोकःस्थानंकल्पय ॥ १८ ॥ औदंचनोदकेमणि कस्थेजले ॥ १९ ॥ २० ॥२१॥ रक्षायोगेनरक्षायायोगेनउपायेन यथामहान्हदप्राप्तेरर्वाक्जलंविनानशुष्येयंतेनोपायेननिधेहि अविदासिनि

एकदाकृतमालायांकुर्वतोजलतर्पणम् ॥ तस्यांजल्युदकेकाचित्शफर्येकाऽभ्यपद्यत ॥ १२ ॥ सत्यव्रतोऽजलिगतांसहतोयेनभारत ॥ उत्ससर्जनदीतोयेशफरींद्रविडेश्वरः ॥ १३ ॥ तमाहसाऽतिकरुणंमहाकारुणिकंनृपम् ॥ यादोभ्योज्ञातिघातिभ्योदीनांमांदीनवत्सल ॥ कथंविसृजसेराजन्भीतामस्मिन्सरिज्जले ॥ १४ ॥ तमात्मनोऽनुग्रहार्थंप्रीत्यामत्स्यवपुर्धरम् ॥ अजानन्रक्षणार्थायशफर्याःसमनोदधे ॥ १५ ॥ तस्यादीनतरंवाक्यमाश्रुत्यसमहीपतिः ॥ कलशाप्सुनिधायैनांदयालुर्निन्यआश्रमम् ॥ १६ ॥ सातुतत्रैकरात्रेणवर्धमानाकमंडलौ ॥ अलब्ध्वात्मावकाशंवाइदमाहमहीपतिम् ॥ १७ ॥ नाहंकमंडलावस्मिन्कृच्छ्रंवस्तुमिहोत्सहे ॥ कल्पयौकःसुविपुलंयत्राहंनिवसेसुखम् ॥ १८ ॥ सएनांततआदायन्यधादौदंचनोदके ॥ तत्रक्षिप्तामुहूर्तेनहस्तत्रयमवर्धत ॥ १९ ॥ नमएतदलंराजन्सुखंवस्तुमुदंचनम् ॥ पृथुदेहिपदंमह्यंयत्त्वाऽहंशरणंगता ॥ २० ॥ ततआदायसाराज्ञाक्षिप्तराजन्सरोवरे ॥ तदावृत्त्यात्मनातोयंमहामीनोऽन्ववर्धत ॥ २१ ॥ नैतन्मेस्वस्तयेराजन्उदकंसलिलौकसः ॥ निधेहिरक्षायोगेनह्रदेमामविदासिनि ॥ २२ ॥ इत्युक्तःसोऽनयन्मत्स्यंतत्रतत्राविदासिनि ॥ जलाशयेसंमितंतंसमुद्रेप्राक्षिपज्झषम् ॥ २३ ॥ क्षिप्यमाणस्तमाहेदमिहमांमकरादयः ॥ अदंत्यतिबलावीरमांनेहोत्स्रष्टुमर्हसि ॥ २४ ॥ एवंविमोहितस्तेनवदतावल्गुभारतीम् ॥ तमाहकोभवानस्मान्मत्स्यरूपेणमोहयन् ॥ २५ ॥ नैवंवीर्योजलचरोदृष्टोऽस्माभिःश्रुतोऽपि च ॥ योभवान्योजनशतमन्हाऽभिव्यानशेसरः ॥ २६ ॥

अनुपक्षये ॥ २२ ॥ संमितं तत्तज्जलाशयपरिमितम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अभिव्यानशे अभितोव्याप्तवान् ॥ २६ ॥